

10/11/1904

Velečujena gospodična!

Jakaj pa mi nič ne pisate?
Kako se imate? Odkar sem
vam bil poslal svojo komedijo,
molčite kot da bi se vam
bilo kaj pripetilo. —

Med nekaterimi tujci je
bil Francimovs Lukaj, ki se
je vrátil iz Prage. Meni je
bil jako simpatičen, samó
o nekaterih stvareh se mi
je zdelo, da imam čudne pojme.
Tako sodi o Tolstemu nekako
podobno kot jaz o našem
Kodru. Pozneje sem o stvari
pemislijeval ter sem spoznal,
da take sodbe hrvaških
"modernih" niso nič čudnega.
To je bila slaba stvar sama,

ki ga je napravil name
ta poseben človek, — ali zaradi
tega ne cenim nič nižje
ne njega ne njegovih del.

Tudi o Zupancem misli
podobno, kot n. pr. jaz o — Keredovica.
Zdi se mi, da ga ne nalanko
kmal, ali pa da ga izgamel ni.

Zdaj sem sedel na Dunaji
sam; — vse je šlo v domovino.
Novarjam se z mnogimi
deli — avtor kar sem bil
počel "Mortici" kratek roman,
ki sem ga vesel. Pisal sem
o naših "Lujcih" — o tistih
naših ljudeh, ki nimajo doma
vine. In to smo mi vsi.
Večidel sanjari, vesekoji
pasivni ljudje, ki se sčasoma
povragabundijo, zgodaj umro
na tuberkulozi, ali pa postanejo
nejo pesimisti, kaitiki,
nemocni, sanjarski reformatorji;

ki ne dorežejo nikoli ničesar.
O teh ljudeh sem pisal in o
enih Lujcih, ki imajo doma
vino. In ti so se žalostneji! —

A zdaj se spravljam
zopet na drama. —

In kaj delate Vi? Kaj
delate Jelovšek?

Se nekaj: to sem vas
mislil opozoriti je davno.
Kaj je to prevodov. "Vingjet"?
Kaj izgubite je Langen umil,
Lujace ki mi bili sporočili.
Mislil sem si to je naprej,
ker "vingjete" najbrže res
niso — nekaj večidel ne — ga
nemiki publikum. Škoda je
biti samo vašega kruda: —
morda jih spravite na kak
nacin v javnost, čelndi,
ne kot knjigo, da se vam
sind nekoliko poplaca.

Vsekak imam Murnove
pesmi: nekaj nenevadno

lepik je med njimi, posebno
iz zadnjega časa. Japonci
je prebel nekateri na
nemško ter jih pošlje naprej
v „Freunde Jungen“. Čudilo se
koste Murmu, kadar izide
njegova zbirka.

V Craze nisem mogel
in tudi zdaj ne morem.
Nimam denarja. Od „Matice“
sem dobil naprej 300 kron
konec tedna dni sem jih imel!
Ne, jaz ne pridem nikoli do
popisovanja, — to je že uroda
moja, popotnikova! —

Čistite mi kaj
in pozdravite Jelovška!

S pozdravom

Dunaj, 10. III. 901.

Juan Cankar

Dunaj
XVI. Lindenergasse,
26. II. 19.

